

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 20 grudnia 2023 r. w sprawie T-113/17, Crédit agricole SA i Crédit agricole Corporate and Investment Bank/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 marca 2024 r. przez Crédit agricole SA i Crédit agricole Corporate and Investment Bank

(Sprawa C-521/24 P)

(C/2024/2933)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Crédit agricole SA, Crédit agricole Corporate and Investment Bank (przedstawiciele: Tran Thiet, M. Powell, Y. Utzschneider, A. Martin, J.J. Lemonnier, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- stwierdzenie, iż Sąd naruszył prawo, uznając, że komisarz ds. konkurencji nie naruszył ciążącego na nim obowiązku subiektywnej bezstronności, że Komisja nie uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi obiektywnej bezstronności oraz że rzekoma obiektywna bezstronność Komisji mogła konwalidować wadę subiektywnej bezstronności, której dopuścił się komisarz ds. konkurencji;
- stwierdzenie, że Sąd przeinaczył dowody, którymi dysponował w odniesieniu do wymiany informacji zarzucanej wnoszącym odwołanie, i błędnie uznał, że objęte są one kwalifikacją ograniczenia konkurencji ze względu na cel;
- stwierdzenie, że Sąd dopuścił się szeregu naruszeń prawa, stwierdzając istnienie całościowego planu realizującego jeden cel;
- stwierdzenie, tytułem żądania głównego, że Sąd niesłusznie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania; tytułem żądania ewentualnego, że Sąd błędnie przyjął, iż Komisja nie naruszyła zasady równego traktowania przy ustalaniu wartości sprzedaży wnoszących odwołanie, która determinuje kwotę kary; tytułem dalszego żądania ewentualnego, że Sąd nie uwzględnił wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w przedmiocie kwoty grzywny;
- w konsekwencji uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 grudnia 2023 r., Crédit agricole i Crédit agricole Corporate and Investment Bank/Komisja (T-113/17);
- przekazanie sprawy Sądowi, w innym składzie, do ponownego rozpoznania skargi wniesionej w dniu 24 maja 2017 r. przez wnoszących odwołanie w sprawie T-113/17;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą na jego poparcie cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Sąd prawa w zakresie kwalifikacji wypowiedzi komisarza ds. konkurencji i wykładni obowiązku bezstronności Komisji.

Zarzut drugi opiera się na podnoszonym przeinaczeniu przez Sąd wymiany informacji z dnia 13 grudnia 2006 r. i z dnia 11 stycznia 2007 r., co doprowadziło do błędnej kwalifikacji tej wymiany jako ograniczenia konkurencji ze względu na cel.

W zarzucie trzecim zarzuca się Sądowi naruszenie prawa w ramach ciążącego na nim obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do istnienia planu lub kilku ogólnych planów i jednolitego celu dotyczących jednolitego i ciągłego naruszenia.

Zarzut czwarty dotyczy naruszeń prawa przez Sąd w odniesieniu do zgodności z prawem i proporcjonalności grzywny nałożonej na wnoszących odwołanie. Przede wszystkim wnoszący odwołanie podnoszą zasadniczo, że Sąd orzekł ultra petita, korzystając z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania. Następnie twierdzą posiłkowo, że Sąd odwrócił ciężar dowodu, naruszył zasadę kontradyktoryjności i uchybił ciążącemu na nim obowiązkowi uzasadnienia. Wreszcie, tytułem dalszego argumentu posiłkowego, podnoszą, że Sąd nie uwzględnił wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w przedmiocie kwoty grzywny.